

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความสามารถในการเผชิญกับฟันผุอุปสรรค และความเครียดในการทำงานของพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง" ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้พนักงานระดับเจ้าหน้าที่ของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง จำนวน 231 คน แต่ได้รับแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ครบถ้วนคืนมา 202 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.45 ของจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความสามารถในการเผชิญกับฟันผุอุปสรรค และความเครียดในการทำงาน โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัย ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย

- 1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 1.3 ระดับความสามารถในการเผชิญกับฟันผุอุปสรรค
- 1.4 ระดับความเครียดในการทำงาน

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	91	45
- หญิง	111	55
รวม	202	100
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 30 ปี	78	38.6
- 31 – 40 ปี	105	52.0
- 41 ปี ขึ้นไป	19	9.4
รวม	202	100
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
- 0 – 5 ปี	93	46.1
- 6 – 10 ปี	32	15.8
- 11 ปี ขึ้นไป	65	32.2
- ไม่ระบุ	12	5.9
รวม	202	100
4. สถานภาพสมรส		
- โสด	77	38.1
- สมรส	121	59.9
- หม้าย/หย่าร้าง	4	2.0
รวม	202	100

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับเจ้าหน้าที่ของบริษัทเอกชน แห่งหนึ่ง จำนวนทั้งสิ้น 202 คน ซึ่งประกอบด้วย พนักงานชาย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45 และพนักงานหญิง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ส่วนใหญ่พนักงานมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมามีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 0 – 5 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 รองลงมาอยู่ในช่วง 11 ปีขึ้นไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 พนักงานส่วนใหญ่มีสถานภาพ สมรส จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 มีสถานภาพโสด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1

1.2 ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD
ระดับต่ำ	12	5.9	2.25	.20
ระดับปานกลาง	39	19.3	3.14	.17
ระดับสูง	151	74.8	3.88	.30
การรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวม	202	100	3.64	.53

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับสูง จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .30 รองลงมามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .17 และพนักงานมีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53

1.3 ระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ตารางที่ 4.3

แสดงค่าความถี่ และร้อยละของระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ความสามารถในการเผชิญกับฟื้นฟ้อุปสรรค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับต่ำ	11	5.4
ระดับปานกลาง	21	10.4
ระดับสูง	170	84.2
รวม	202	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าพนักงานส่วนใหญ่มีระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอยู่ในระดับสูง โดยมีจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมาพบว่ามีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในระดับต่ำเป็นอันดับสุดท้าย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ความสามารถในการเผชิญกับฟื้นฟ้อุปสรรค	$\bar{X}$	อันดับที่	SD	ระดับ
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	3.60	4	.60	สูง
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	3.99	1	.71	สูง
- ด้านผลกระทบ	3.83	3	.68	สูง
- ด้านความอดทน	3.93	2	.67	สูง
ความสามารถในการเผชิญกับฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	3.87		.58	สูง

จากตารางที่ 4.4 พบว่าพนักงานมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .58 เมื่อ

พิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยคะแนนจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านผลกระทบ และด้านการควบคุมสถานการณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99, 3.93, 3.83 และ 3.60 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71, .67, .68 และ .60 ตามลำดับ

1.4 ระดับความเครียดในการทำงาน

ตารางที่ 4.5

แสดงค่าความถี่ และร้อยละของระดับความเครียดในการทำงาน

ความเครียดในการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับต่ำ	66	32.7
ระดับปานกลาง	87	43.0
ระดับสูง	49	24.3
รวม	202	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าพนักงานส่วนใหญ่มีระดับความเครียดในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาพบว่ามีระดับความเครียดในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และมีความเครียดในการทำงานระดับสูงเป็นอันดับสุดท้าย มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเครียดในการทำงาน

ความเครียดในการทำงาน	$\bar{X}$	อันดับที่	SD	ระดับ
- ด้านลักษณะงาน	2.91	3	.62	ปานกลาง
- ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ	2.99	2	.74	ปานกลาง
- ด้านสัมพันธภาพในการทำงาน	2.87	4	.80	ปานกลาง
- ด้านโครงสร้างนโยบายและบรรยากาศองค์กร	3.06	1	.73	ปานกลาง
ความเครียดในการทำงานโดยรวม	2.96		.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า พนักงานมีความเครียดในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยคะแนนจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านโครงสร้างนโยบายและบรรยากาศองค์กร ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านลักษณะงาน และด้านสัมพันธภาพในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06, 2.99, 2.91 และ 2.87 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73, .74, .62 และ .80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

2.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

สมมติฐานที่ 1.1 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์

สมมติฐานที่ 1.2 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ

สมมติฐานที่ 1.3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบ

สมมติฐานที่ 1.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความสามารถ
ในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค	การรับรู้ความสามารถของตนเอง
ด้านการควบคุมสถานการณ์	.539**
ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.527**
ด้านผลกระทบ	.589**
ด้านความอดทน	.604**
AQ โดยรวม	.666**

*p < .01

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมสถานการณ์ ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านผลกระทบ และด้านความอดทน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .666, .539, .527, .589 และ .604 ตามลำดับ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค และยอมรับสมมติฐานย่อย ดังนี้

ยอมรับสมมติฐานที่ 1.1 ที่ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์

ยอมรับสมมติฐานที่ 1.2 ที่ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ

ยอมรับสมมติฐานที่ 1.3 ที่ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบ

ยอมรับสมมติฐานที่ 1.4 ที่ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน

2.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานของพนักงาน

สมมติฐานที่ 2.1 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านลักษณะงาน

สมมติฐานที่ 2.2 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ

สมมติฐานที่ 2.3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านสัมพันธภาพในการทำงาน

สมมติฐานที่ 2.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านโครงสร้าง นโยบายและบรรยากาศขององค์กร

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความเครียดในการทำงาน

ความเครียดในการทำงาน	การรับรู้ความสามารถของตนเอง
ด้านลักษณะงาน	-.113
ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ	-.113
ด้านสัมพันธภาพในการทำงาน	-.081
ด้านโครงสร้าง นโยบายและบรรยากาศองค์กร	-.008
AQ โดยรวม	-.083

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความเครียดในการทำงานโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะงาน ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านสัมพันธภาพในการทำงาน และด้านโครงสร้าง นโยบายและบรรยากาศองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงาน และปฏิเสธสมมติฐานย่อย ดังนี้

ปฏิเสฐสมมติฐานที่ 2.1 ที่ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านลักษณะงาน

ปฏิเสฐสมมติฐานที่ 2.2 ที่ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ

ปฏิเสฐสมมติฐานที่ 2.3 ที่ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านสัมพันธภาพในการทำงาน

ปฏิเสฐสมมติฐานที่ 2.4 ที่ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านโครงสร้าง นโยบายและบรรยากาศองค์การ

2.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานของพนักงาน

สมมติฐานที่ 3.1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านลักษณะงาน

สมมติฐานที่ 3.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ

สมมติฐานที่ 3.3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านสัมพันธภาพในการทำงาน

สมมติฐานที่ 3.4 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านโครงสร้าง นโยบายและบรรยากาศองค์การ

ตารางที่ 4.9

แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม
กับความเครียดในการทำงาน

ความเครียดในการทำงาน	ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค
- ด้านลักษณะงาน	-.209**
- ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ	-.185**
- ด้านสัมพันธภาพในการทำงาน	-.155*
- ด้านโครงสร้างนโยบายและบรรยากาศองค์การ	-.132
โดยรวม	-.192**

*P < .05 , **P < .01

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.192 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานของพนักงาน และเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของความเครียดในการทำงาน พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านลักษณะงาน และความเครียดในการทำงานด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.209, -.185 ตามลำดับ และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านสัมพันธภาพในการทำงานอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.155 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความเครียดในการทำงานด้านโครงสร้างนโยบายและบรรยากาศองค์การ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานย่อย 3.1 – 3.3 และปฏิเสธสมมติฐานย่อย 3.4 ดังนี้

ยอมรับสมมติฐานที่ 3.1 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านลักษณะงาน

ยอมรับสมมติฐานที่ 3.2 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ

ยอมรับสมมติฐานที่ 3.3 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านสัมพันธภาพในการทำงาน

ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.4 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการทำงานด้านโครงสร้าง นโยบายและบรรยากาศองค์การ

2.4 การทดสอบสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 การรับรู้ความสามารถของตนเอง และองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอย่างน้อย 1 ตัวแปรสามารถทำนายความเครียดในการทำงานของพนักงาน

ตารางที่ 4.10

แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นต่อน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายความเครียดในการทำงานโดยใช้ตัวแปรองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคเป็นตัวทำนาย

ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	B	Beta	t	p
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์	.229	.052	.048	-.237	-.229	-3.324***	.001
ค่าคงที่				3.812		14.627***	.000

*** p < .001 SE of the Estimate = .607

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายความเครียดในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีเพียงตัวแปรเดียว คือ ความสามารถในการเผชิญ

และพื้นที่อุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (ค่า Adjusted R^2 หรือ Coefficient of Determination) เท่ากับ .048 แสดงว่า ความสามารถในการเผชิญและพื้นที่อุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์ สามารถพยากรณ์ความเครียดในการทำงานได้ร้อยละ 4.8 และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการทำนายเท่ากับ .607

จากผลการวิเคราะห์สามารถสร้างสมการทำนายความเครียดในการทำงานได้ ดังนี้

ความเครียดในการทำงาน = $3.812 - .237$ (AQด้านการควบคุมสถานการณ์)

เมื่อแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐานจะได้สมการทำนาย ดังนี้

ความเครียดในการทำงาน = $-.229$ (AQด้านการควบคุมสถานการณ์)